

maa bygges paa det der omhandlede Terrain, og det er jo naturligt, at den foreliggende Lov ikke kan tillade, at der bygges paa Steder, hvor det er forbudt, at der maa bygges, naar den ikke ligefrem ophæver et saadant Forbud, hvilket den i det her omhandlede Tilfælde jo aldeles ikke gjør. Der er et absolut Forbud imod at bygge paa de i den nævnte Lov anførte Steder, og det afhænger ganske af Krigsministeriet, hvorvidt der i hvert enkelt Tilfælde maa bygges eller ikke, ligesom Krigsministeriet ogsaa fastsætter de Regler, hvorefter dette skal skee. Naar det af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (D. Müller) er yttret, at en Minoritet i det Udvalg, der i Landsthinget blev nedsat for at afgive Betænkning over denne Lov, har fraraadet, at Loven kom til Behandling, før den var bleven undergivet en yderligere Prøvelse udenfor Rigsdagen, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at det forholder sig ikke ganske saa. Minoriteten havde vel oprindelig fremsat et saadant Ønske, men efterat Loven havde undergaaet de Forandringer, der ere foretagne i det andet Thing, har Minoriteten frafaldet dette sit Ønske og sluttet sig til Loven, som den nu foreligger. Jeg kan overhovedet ikke andet end ønske, at denne Sag hurtigt muligt maa fremmes her i Thinget, saa at den kan blive tilendebragt i denne Sæstion.

Grundtvig: Det gjør mig ondt, at mine uskyldige Bemærkninger have været saa ilde hørte af den høitærede Justitsminister, at han har troet, at jeg baade havde det Haab, at denne Lov kunde blive aldeles forkastet, og at jeg dernæst havde yttret den Mening, at, naar det blot kunde skee, saa vare alle Bygningsforetagender frie, og man kunde i saa Henseende røre sig aldeles, som man vilde. Jeg vil blot bemærke, at ingen af Delene er Til-

fældet, og jeg troer heller ikke, jeg udtrykte mig saa meget dunkelt. Det, jeg meente og udtrykkelig har sagt, var, at mine Forhaabninger ikke gik nær saa vidt, og hvad jeg turde haabe og derfor troede, det ikke vilde være ganske unyttigt at fremsætte Ønske om, var, at en saadan Lov, naar den skulde gaae igjennem, da ogsaa her blev underkastet meget nøie Drøftelse, ogsaa med Hensyn til, hvorvidt den greb ind i og hindrede den Frihed i Bevægelsen, som er nødvendig, naar nogen gavnlig Virksomhed skal trives og blomstre.

Schovelin: De Grunde, der ere anførte til Fordeel for, at denne Lov ikke skal gives Anvendelse paa de Dele af Amtets Grund, der ligge nær udenfor Byen, forekomme mig rigtignok at være i høj Grad svage; thi hvad kan det hjælpe, at man paa Vesterbro bygger saaledes, at man iagttager de Regler, der udfordres til at frembringe et sundt Dvarteer, naar man lige ved Siden af, paa gl. Kongevei, kan bygge som man har Lyst til? Hvad kan det nytte, at man paa Vesterbro sikrer sig mod Sygdomme, naar de kunne udbryde paa gl. Kongevei og derfra naturligtviis meget let forplante sig til Vesterbro? Og hvad kan det nytte, man bygger brandikkert paa Vesterbro, naar man paa gl. Kongevei maa bygge, som man vil; thi naar der udbryder Ild paa gl. Kongevei, kan den jo derfra udbrede sig til Vesterbro. Det er anført, at Lovens Bestemmelser ville være ørkesløse for enkelte Strækninger paa gl. Kongevei, men det ville de unægtelig ogsaa være paa mange Strækninger, som ligge paa Kjøbenhavns Grund, og som ere aldeles ubebyggede. Det er sagt, at man paa gl. Kongevei kan blive afhængig af en Embedsmand og en Commission, men hvorfor skulde man ikke lige saa godt der kunne være afhængig af en Embedsmand og en Commission, som paa Kjøbenhavns Grund?